

„Една сутринъ рано, съ единъ опитенъ ловецъ ескимосецъ, тръгнахме на ловъ за тюлени. Качихме се на лодката и бързахме да пристигнемъ на пѣсѣка до като не сж дошли още тюленитѣ. Другарьтъ ми върза лодката, вземахме пушкитѣ и се скрихме задъ едно по-високо мѣсто.

Врѣмето бѣше топло и хубаво. Наоколо имаше много морски птици, които всички бѣха заняти: ловѣха разни дребни животни, останали слѣдъ отлива, или се караха за нѣкоя риба. Тѣ ни най-малко се страхуваха отъ насъ; види се, тукъ не ги прислѣдватъ.

Ние легнахме на корема си и гледахме внимателно въ водата. Слѣдъ малко видѣхме, че се показва главата на единъ тюленъ; слѣдъ него други, третий. Протегнаха си шиитѣ, изгледаха ни и се скриха. Слѣдъ една минута, още по наблизо, показаха се два тюлена. Азъ ясно виждахъ косматитѣ имъ муцуни и отворенитѣ очи. Но и тѣ се потопиха.

Ненадѣйно чухъ задъ мене, отдѣсно, силно изцапване. Обърнахъ се и видѣхъ единъ тюленъ много наблизо. Той си протѣгна горнята частъ на тѣлото и изпусна единъ дрезгавъ гласъ. Въ мигъ азъ гръмнахъ и тюлена се обърна въ водата. Въ сжщото врѣме послѣдва и други гръмъ отъ другаря ми.

Веднага станахъ и погледнахъ за другаря си. Той хвърли пушката, взема малката бравичка, влѣзе въ водата и извади на сухо убититѣ два тюлена.

Ние се завърнахме доволни. Азъ вземахъ само кожата на тюлена, а мастъта дадохъ на другаря си.